

Katedra trestního práva

Uchazeč: Mgr. Ondřej Hladký

Konzultant: Prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.

Oponent: JUDr. Mgr. Jana Navrátilová, Ph.D.

Posudek na rigorózní práci Mgr. Ondřeje Hladkého „Dovolání v českém trestním procesu“

Předložená rigorózní práce je vhodným zpracováním problematiky dovolání, autor se pokouší o ucelený pohled na zvolenou problematiku. Vnější úprava práce je pěkná. Okruh použité literatury je odpovídající zvolené tématice. Předložená práce splňuje po formální stránce všechny požadavky kladené na rigorózní práci.

Autor si za téma své práce zvolil stále zajímavou problematiku. Dovolání je mezi mimořádnými opravnými prostředky opravným prostředkem používaným nejčastěji. Autor si za svůj cíl stanovil velmi ambiciózní úkol a to vytvoření „reprezentativní doktrinální literatury“, která na téma dovolání absentuje, a pokouší se nabídnout ucelený, objektivní a kritický pohled na dovolání, který by alespoň částečně sanoval stávající stav.

Autor se na 134 stranách textu po krátkém úvodu, věnuje dovolání ve čtyřech hlavních kapitolách. V úvodu autor popisuje sám sebe a cíle, které si pro rigorózní práci vytyčil. Trochu mne při četbě tohoto úvodu (ale nejen úvodu) rušilo, že autor o sobě hovoří v třetí osobě. První kapitola práce se zabývá obecnými definicemi právních institutů majících význam pro dovolání a je velmi stručná. Těžiště práce je soustředěno do kapitoly druhé, která se věnuje všem hlavním aspektům právní úpravy dovolání v trestním procesu, jak z pohledu dovolacích důvodů, tak z pohledu samotného řízení o dovolání. Trochu mne překvapila

kapitola třetí, která pojednává o návrhu na zahájení dovolacího řízení a zabývá se zejména vzorem na zahájení dovolacího řízení. Začlenění této problematiky do samostatné kapitoly mi nepřipadá příliš logické. V závěrečné, čtvrté kapitole autor shrnuje závěry, ke kterým ve své práci došel a zároveň uvažuje o možných změnách de lege ferenda.

Celkově lze předloženou práci hodnotit jako dostačující. Autor zde prokázal znalost zvolené problematiky, a to včetně pramenů a zejména některých problémů spojených s tématem. Mám výhradu především k používaným jazykovým prostředkům autora, který se příliš snaží používat složitá souvětí a cizí slova a v některých případech tato snaha způsobuje až velmi těžkou srozumitelnost textu (např. str. 132, 10. řádek) a k překlepům („banketní odvolání“). Přesto autor ve své práci prokázal schopnost samostatné tvůrčí odborné práce.

Závěrem je nutné uvést, že předložená práce Mgr. Ondřeje Hladkého splňuje po formální i obsahové stránce požadavky kladené na rigorózní práci a je způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při obhajobě své práce by se autor mohl vyjádřit k otázce, proč se autor domnívá, že by měla být zrušena stížnost pro porušení zákona jako mimořádný opravný prostředek, resp. zda se domnívá, že všechny případy, ve kterých je možno podat stížnost pro porušení zákona, lze pokrýt dovoláním.

Doporučuji, aby po úspěšné obhajobě a rigorózní zkoušce byl Mgr. Ondřeji Hladkému udělen titul doktora práv.

V Praze, dne 23.12.2010

JUDr. Mgr. Jana Navrátilová, Ph.D.

oponent

